

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آموزش فیزیک با رویکرد زمینه محور بر خوداثربخشی دانش آموزان مقطع متوسطه اول

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در روانشناسی، حقوق و مدیریت فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرشته صداقت - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته آموزش فیزیک، دانشگاه پردیس فرهنگیان شهید بهشتی مشهد

فاطمه خدادادی آزادبنی - دکترای رشته فیزیک، استادیار دانشگاه دانشگاه پردیس فرهنگیان شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر آموزش فیزیک با رویکرد زمینه محور بر خوداثربخشی دانش آموزان مقطع متوسطه اول بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کل دانش آموزان پایه هشتم مقطع متوسطه اول مدرسه انقلاب ناحیه ۲ مشهد بود. با روش نمونهگیری در دسترس ۶۰ نفر دانش آموز دختر متوسطه اول پایه هشتم از مدرسه دولتی انقلاب ناحیه ۲ مشهد انتخاب شد. این افراد به طور تصادفی در دو گروه ۳۰ نفرگروه آزمایش و ۳۰ نفرگروه کنترل قرار گرفتند. به منظور جمعآوری داده ها از پرسشنامه استاندارد خوداثربخشی شرر و همکاران (۱۹۹۸) استفاده شده است. در گروه های مورد پژوهش ابتدا و انتهای پژوهش قرارداد داده شد. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت مداخله قرار گرفتند و فیلمها و تصاویر توسط دانش آموزان در گروه توضیح داده شد. گروه کنترل مداخله ای دریافت نکردند و طبق روش رایج آموزش دیدند. در پایان مجددا هر دو گروه به پرسشنامه خود اثربخشی پاسخ دادند، و نتایج هر دو گروه با نرم افزار کوواریانس و انحراف معیار و رگرسیون مورد بررسی قرار گرفت. میانگین نمرات در مرحله پیش آزمون و پرسشنامه تقریباً تفاوتی با هم نداشته است. اما بعد تدریس میانگین نمرات دارای تفاوت معناداری بوده است که بیشترین نمره گروه آزمایش که با رویکرد زمینه محور تدریس شد گرفته است. بنابراین با رویکرد زمینه محور میتوان افزایش سطح یادگیری را در این نمونه آزمایشی مشاهده نمود.

کلمات کلیدی:

رویکرد زمینه محور، خوداثربخشی، مبحث الکتروسیته ساکن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751168>

